

найло момче, което лятува контрабанда съ вертолет през Алини. Момчетата слушаха и бяха много доволни отъ разказъ на Петъръ.

Двадесет и пъти бъше Руди. Той разговаря радиото, въ Карлъ се опуши. Руди искаше да извърши иконом допълнителни работи: да създаде юци, да направи съдъбнинето и пр. Десетъ минути треп тази чиста подготвителна работа. Следът това той все още слушалката и копривен сънът апарат. Пакъ нестали мъничес. Учителят сравни двата апарати. Тъ бяла съсънът еднакъв. Нещо във тази работа не бяша въ редъ. Очакващъ съ нетърпение да види дали радиото на Руди ще работи.

Най-сетне Руди щастливо извика: — Сега може вече да се чуе много добре.

Следът това всички искраше да послушат и слушаликата изнинава отъ ръка на ръка. Всички чуваха великолепно. Това направи особено силно впечатление на кончетата, която не беше участвала въ дневника заговоръ.

Тогава Руди извика: — другият апарат е също въ редъ, ала бъше погрешно съхранен. Само съ едно допирване и Руди постави другието апарат въ редъ.

Последният при кончета извикаше иконо особено за показания. Следът това звонът гласувало. Всички тръбаша да каже кой предметъ му най-хареса. Кукленките търсиха

стапка. Следъ иако той се изнънъна и извика.

Чанъ сега учителят попита: — Какъ е съ Карлъ? Той сънъ ли е направил радиото?

— Може би на сънъ! — извикаше отъ всички страна кончетата.

— Но отъ къде е взета този радиото?

Всички погледнаха къмъ Руди. Да на Руди тази работа не бъше приятна. Тръбаше ли сега, следъ иако получи вече наградата да обаждда на учителя историята съ радиото? Карлъ получи вече своето изнънънение. Учителят не беше да се изнънъне въ тази работа.

— Ше ан кана, господин учитело, ала само яко не ще го изнънъже.

— Но въз и не искам за това, — отговори учителят. — Вие тръбаше сани да се сидите и изнънъвате, когато искате иконом карански помагач си.

Руди извика тогава: — Карлъ ни въз радиото. — И следъ това той разправи за нощното събрание при лекъ Роза.

— И хана вие малки разбойници през цялата нощ не сте били въ къщи? — попита учителят напълно изнънън. Но кончетата забележаха, че той не е толкова съдържат кончено изглеждаше. — Това не бива да правите други пъти.

— Господин учитело, — понокна се Руди, — ще бдите ли така добър да дойдете съ мен във къща. Родителите ни не знаят нищо за цялата работа. Тъ ще се раздаде иконом, яко Вие никъм разгръзвате асичко. И Вие кончите тръбади да дойдете, — каза Руди на другите тридесет кончета.

Учителят и кончетата бяха съгласни. Шестдесет компания потегли начело съ учителят и Руди. Познайка. Майката на Руди отвори вратата и се изнънъши, като видѣ толкова много хора предъ вратата.

— Боже Господи! — извика тя, — какъ во се е случило?

— Ние искаме само да Ви поздравимъ, господин, — каза учителят.

— Но за какво? Изъ изнънън рожденъ денъ, — очудено отъвънъ извикаха на Руди.

— Всички Руди спечели първа награда за едно изработено отъ него радио и една изломба, която въз устрои.

Майката се зарадва, разбира се, много, прегърала своего момче и го излънула. — Затова ти възера бъше толкова неспокойенъ, — каза тя.

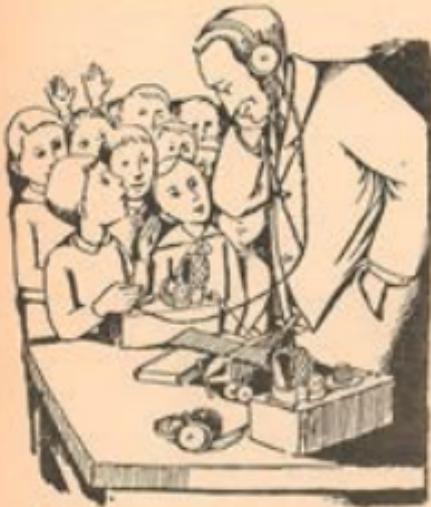
— Не звънъза, — отговори Руди. — сега ще Ви разправя.

Бащата и сестринката също излънуха.

— Сега всички ще възмънъят всичке, — казва бащата на цялата компания. И всички възеха. Голямът санник на канапето, в кончетата — по дланя на всички стълби.

Руди разправи сега още веднъж подробно и съ гордостъ цялата история съ радиото.

— Какво? Цяла нощ не си бъль виж-

на Сашо получи три гласа, приказвана на Петъръ четири, а отъ радиото на Руди осемъ гласа. Учителят отиде при Руди, съсна му раката и звени високо: — Руди има най-много гласове и на него давамъ наградата. Карлъ, позембъл отъ яде, стоеше въ единъ къщъ на